

27 Ιανουαρίου 2017

Κοσμική ηθική και ζωή - το ύψιστο Δώρο του Θεού Πατέρα...

Επιστήμες / Επιστήμη & Θρησκεία

Άγγελος Αλεκόπουλος

Η τεχνολογική επανάσταση στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας έφερε στο προσκήνιο μια νέα προβληματική, που αφορά καταρχήν την ζωή και τον θάνατο του ασθενή, την διατήρηση της ζωής με την υποστήριξη των μηχανημάτων ή όχι. Μια προβληματική η οποία υπεισέρχεται στην καθημερινή εργασία του Ιατρικού και Νοσηλευτικού προσωπικού στις Μ.Ε.Θ, επιβαρύνοντας τους ψυχολογικά. Μια προβληματική η οποία δημιουργεί προβλήματα ανασφάλειας και άγχος και στην ίδια την οικογένεια του ασθενούς.

Η κοσμική ηθική, που μελετά το θέμα της προσφοράς της Μ.Ε.Θ και την αξία της, εξετάζει το κόστος που χρειάζεται για μια θεραπεία στην Μ.Ε.Θ., την πιθανότητα της επιτυχίας να διασφαλιστεί η ζωή, τον χρόνο που θα ζήσει ο άνθρωπος μετά την θεραπεία του ώστε στην συνέχεια να εξετασθεί κατά πόσον είναι υποχρεωμένος -είναι απαραίτητο- κανείς να προσφέρει θεραπεία σε μερικούς ασθενείς ή σε μερικές τάξεις ασθενών, ανάλογα με την θέση τους στην κοινωνία και σε ασθενείς με συγκεκριμένα νοσήματα και παθήσεις. [\[1\]](#)

Η Ορθόδοξη Εκκλησιά βλέπει τα πράγματα διαφορετικά αφού δεν παραμένει σε οποδήποτε οικονομικό κόστος, ούτε στις προσωπικές θυσίες αλλά στην δυνατότητα διατήρησης της ζωής έστω και για μερικά λεπτά της ώρας για να μπορεί ο ασθενής, αν έχει τις αισθήσεις του, να μετανοήσει και να προετοιμαστεί για την συνάντηση με τον Χριστό και την εν ουρανοίς Εκκλησία. [\[2\]](#) Η ιατρική φροντίζει για την αποκατάσταση ή την βελτίωση της ζωής του ανθρώπου.

Φροντίζοντας όμως για αυτό φροντίζει και για την παράταση της ζωής του. Η Εκκλησία όμως παράλληλα προβάλλει τις δικές τις θέσεις για τον άνθρωπο και τη ζωή του. Σκοπός της Εκκλησίας είναι να δώσει στον κόσμο την ζωή που νικάει τον θάνατο.^[3] Το αγαθό της ατομικής ελευθερίας του ανθρώπου είναι ιερό και απαραβίαστο και δεν επιτρέπεται σε κανέναν να το κακομεταχειρίζεται ή να το εκμεταλλεύεται.

Η ζωή είναι το ύψιστο Δώρο του Θεού Πατέρα μας και μέσα από αυτήν η Θεία Χάρις και η ελεύθερη βούληση συναντώνται, ώστε να τελεστεί το μυστήριο της σωτηρίας. Αν δη κανείς τη βιολογική ζωή ως ανυπολόγιστη δωρεά Θεού για την προετοιμασία της πνευματικής ζωής, τότε οι εκτιμήσεις του για τα πράγματα του κόσμου θα αξιολογούνται διαφορετικά.

Η σύγχρονη κοινωνία έχει «δικαίωμα στη γέννηση» και θεωρεί ότι μπορεί να τη ρυθμίσει, κατά το δοκούν, μιας και βλέπει τον άνθρωπο μέσα από χρησιμοθηρική, εφήμερη και ευδαιμονική αντίληψη. Η σύγχρονη κοινωνία έχει «δικαίωμα στον θάνατο». Και αυτό μόνο επειδή προσεγγίζει την έννοια του θανάτου σαν επιλογή ανθρώπου. Όμως ο θάνατος προσδιορίζεται από τον Δημιουργό.

[1] Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλάσιου Ιερόθεου, Βιοηθική και βιοθελογία, Ιερά Μονή Γενέθλιου της Θεοτόκου (Πελαγίας) Λεβαδεια 2010,σελ.:192

[2] Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλάσιου Ιερόθεου, Βιοηθική και βιοθελογία, Ιερά Μονή Γενέθλιου της Θεοτόκου (Πελαγίας) Λεβαδεια 2010,σελ.:194

[3] Γ. Ι. Μαντζαρίδη, Χριστιανική Ηθική, τομ. II, Θεσσαλονίκη, 2010, σελ.:603

Παρατήρηση: το παρόν κείμενο αποτελεί τμήμα της Διπλωματικής Εργασίας “Βιοηθικά προβλήματα στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας” που εκπόνησε ο κ. Άγγελος Αλεκόπουλος, στο πλαίσιο του προγράμματος “Σπουδές στην Ορθόδοξη Θεολογία” της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (ΕΑΠ), με επιβλέποντα καθηγητή τον κ. Νικόλαο Κόιο και την οποία η Πεμπτουσία δημοσιεύει με τη μορφή σειράς άρθρων.

[Δείτε το προηγούμενο άρθρο της σειράς κάνοντας κλικ **εδώ**](#)

<http://bit.ly/2jDoXjx>